

Ілияс — Жетінші сан

Алғашқы әрі Соңғы

Jeff Pippenger

2023-10-07

Біз 1863 жылды 1844 жылғы Ұлы түңілу кезінде басталған сынақтар тізбегіндегі соңғы сыналу нүктесі ретінде айқындап отырмыз. Біздің қисынның бірінші дәлелі — дәл сол жылы Жетінші күн адвентистері шіркеуі Америка Құрама Штаттарының үкіметінде заңды түрде тіркелген кезде миллериттік қозғалыстың аяқталғаны. Пайғамбарлық тұрғыдан 1798 жылы басталған бұл қозғалыс 1863 жылы аяқталды.

Аян бізге Аян кітабының он сегізінші тарауындағы құдіретті періште 2001 жылғы 11 қыркүйекте түскен кезде, бұл оқиғаның Аян кітабының оныншы тарауындағы періште түскен шақтағы Миллерит қозғалысында алдын ала бейнеленгенін білдіреді. Миллериттердің қозғалысы ақыр заманның уақытында, яғни 1798 жылы, Даниял кітабының сегізінші және тоғызыншы тарауларындағы Ұлай өзеніне қатысты көрініс мөрі ашылған кезде басталды. Жүз қырық төрт мыңның қозғалысы ақыр заманның уақытында, яғни 1989 жылы, Даниял кітабының соңғы үш тарауындағы Хиддекел өзеніне қатысты көрініс мөрі ашылған кезде басталды.

Екі ақырзаман кезеңінің әрқайсысында да бұрынғы таңдап алынған халықтың өз тарихының тиісті қозғалысындағы адамдардан біртіндеп бөлінуі басталды. Әр тарихтың негізгі ережесі жұрт алдында расталған кезде, сол тиісті тарихтың періштесі түсті. Хабар, қозғалыс және хабаршы — Жаратқан Ие әрбір тиісті тарихта бұрынғы таңдап алынған халықтың күнәсін әшкерелеу үшін қолданған құралдар еді; өйткені Мәсіх Өзінің ісі туралы үйреткеніндей, егер Ол келмегенде, тарихтағы қасарысқан яһудилердің күнәсі болмас еді. Хабаршы, хабар және қозғалыс — бұрынғы таңдап алынған халықты өздерінің тиісті тарихтарындағы ілгерілеуші нұрды қабылдамай тастағаны үшін жауапқа тартатын сот құралдары еді, ал періште түскен кезде, бұл бұрынғы келісім халқының үстінен жүретін сот үдерісінің басталғанын білдірді. Сот құралы сол тарихты бейнелейтін пайғамбарлар Жаратқан Ие өздеріне жеткізген хабарды жеген кезде айқындалады. Олар хабарды жегеннен кейін, сол хабарды қасарысқан әрі бүлікшіл халық ретінде бейнеленген, тыңдамайтын және тәубеге келмейтін бұрынғы таңдап алынған халыққа алып барады. Періште түскеннен және хабар желінгеннен кейін, бүлікшіл халықтың соты басталады.

Біз Рулар кітабында бейнеленген ежелгі Израилдің сот үдерісін Миллерит қозғалысының тарихына қолданып отырмыз және ақырында бұл сынау үдерісін жүз қырық төрт мыңның қозғалысына да қолданатын боламыз. «Он» санының нышандық мағынасы оның қолданылған аяттың мәнмәтіні арқылы айқындалуға тиіс.

Он сынақтың тізбегі күйзелістен басталады: ежелгі Израил үшін — Қызыл теңіз жанында, ал Миллериттер үшін — 1844 жылғы 22 қазанда. Уайт ханым сол уақытта ашылған

«межелік» ақиқаттарды, өзі «уақыттың өтуі» деп атаған нәрседен бастап, айқындап көрсетеді. Еврейлер үшін күйзеліс перғауын әскерінің қаупі болды. Еврейлердің Құдайдың құдіретіне деген сенімінің жетіспеушілігі жаулары әскерінен қорқуына берген жауабында көрінді, дәл солай оныншы әрі соңғы сынақта да көрінді. Иса соңының басынан-ақ бейнеленетінін көрсетеді, сондықтан Уәде етілген Жердегі, он шпион анықтаған алыптардан болған қорқыныш, Қызыл теңіз жанында олардың күйзелісін туғызған сол қорқыныштың өзі еді. Миллериттік қозғалыс үшін оныншы әрі соңғы сынақ, 1844 жылғы 22 қазан сияқты, уақыт туралы пайғамбарлық болмақ еді.

Миллериттер тарихының кезең-кезеңімен жүргізілген сыналудағы ұлы күйзеліс ежелгі Израилдің Мысырдан құтқарылуымен айқын түрде бейнеленген бір тарихтың басталуын белгіледі. Қызыл теңізден бастап он сыннан тұратын бір тізбек болды, әрі соңғы сын алғашқы сынды бейнелейтін еді. Ұлы күйзеліс кезіндегі «уақыттың өтуі» уақытқа қатысты пайғамбарлықты теріс түсінуден туындады. Рухани Израил үшін сыналудағы үдерісінің соңғысы да алғашқысы сияқты болмақ еді. 1863 жылы тура мағынадағы Израилдің басшылары өздері жаңа ғана Римнің қыздары деп танығандардың библиялық әдіснамасына қайта оралуды таңдады да, Киелі кітаптағы ең ұзақ уақыт пайғамбарлығын қабылдамай қойды, немесе, былай деуге болады, теріс түсінді. Тура мағынадағы да, рухани да Израилдегі он сынның соңы басталуымен бейнеленді. Ал ақырында, екі жағдайда да бүлікшілер өздері енді ғана құтқарылған жерге қайта оралуға деген тілек танытты.

Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы жеті уақытты қабылдамай тастау арқылы Лаодикеялық адвентизм өздері алдын ала көрмеген пайғамбарлық қиын жағдайды туғызды. Бүгінгі күнге дейін олар бұл қиын жағдайды шеше алған жоқ, дегенмен соны шешуге тырысып, сан алуан ертегілік пайымдардың «тағамдарын» ұсынып келеді. Бұл қиын жағдай Уайт қарындас адвентизмнің іргетасы әрі негізгі тірегі деп айқындаған аятқа қатысты.

«Барлық өзге аяттардан да артық, Адвент сенімінің әрі іргетасы, әрі басты тірегі болған Жазба мына мәлімдеме еді: “Екі мың үш жүз кеш пен таңға дейін; содан кейін киелі орын тазартылады”. [Даниял 8:14.]» Ұлы тартыс, 409.

Адвентизмнің он төртінші аят туралы айтары көп, бірақ олар бұл аятқа қатысты ең әуелі жасалуға тиіс байқауды ешқашан қарастырмайды. Ол байқау — он төртінші аяттың «жауап» екендігі. Жауапты туғызатын сұрақ қоса берілмесе, жауаптың мәні болмайды. Он үшінші аятты он төртінші аяттан логикалық, грамматикалық немесе парасатты түрде бөлуге болмайды, өйткені он үшінші аят — сұрақ, ал он төртінші аят — жауап.

Сұрақ дұрыс әрі әділ түрде баяндалғанда, ол он төртінші аятқа Адвентизм үйрететіннен мүлде өзге мағына береді. Бұл он төртінші аят «адвенттік сенімнің іргетасы мен негізгі тірегі» емес дегенді білдірмейді, өйткені дәл солай. Бұл, 1863 жылы Адвентизм «жеті уақытты» дұрыс түсінбей, біржола ысырып тастаған кезде, олардың он төртінші аяттың шын мәнінде нені білдіретінін толық айқындай алмағанын білдіреді. Жазбаларда жартылай шындық — шындық емес. Дұрыс түсінілгенде, он үшінші аяттағы сұрақ тапталған киелі

орынды тазартуды белгілейтін пайғамбарлықты мойындауды, сондай-ақ әскердің тапталуын белгілейтін пайғамбарлықты мойындауды талап етеді. Екі мың үш жүз жылдық пайғамбарлық «киелі орынға» қатысты, ал екі мың бес жүз жиырма жылдық пайғамбарлық «әскерге» қатысты.

Бұл мақалаларда осы тұста екі аяттың өзара байланысын қарастыру көлемді зерттеуді талап етеді, ал мен қазір оған кірісуді ниет етіп отырған жоқпын. Бұл мәселелер жылдар бойы қайта-қайта қарастырылып келді және оларды Nabakkuk's Tables топтамасынан табуға болады. Мен әлі де Илиястың рәміздік мәнін қарастырып жатырмын және әуелі сол ақиқаттарды аяқтағым келеді.

Уильям Миллер адвентизмнің бастауындағы Илияс болды, әрі оның алғашқы ашқан ақиқаты Леуіліктер жиырма алтыдағы жеті уақыт еді; сондықтан 1863 жылы сол ақиқаттың қабылданбай тасталуы Илияс хабарын қабылдамау болды. Осы тұста мен ақырды бастауымен сәйкестендіретін Альфа мен Омегаға тән сипатқа тоқталып отырмын. Ежелгі Исраил үшін соңғы сынақ алғашқы сынақта бейнеленген еді. Екі сынақ та бөтен халықтардың Құдайдан күштілеу екенінен қорқуды білдіреді. Принцип жағынан оныншы сынақ сол алғашқы сынақпен бірдей болғанымен, ол әлдеқайда бүлікшіл еді, өйткені алғашқы сынақтағы Құдай жеңісінің тарихы бүлікшілердің бойында берік сенім тудыруға тиіс болатын. Олар Қызыл теңізде көргендерінен де әлдеқайда молырақ Оның құдіретінің дәлелін көре тұра, Құдайды қабылдамай тастағандарын паш етті. 1863 жылға қарай миллериттік адвентизм ұлы түңілудің Құдайдың құдіретті ісі болғанын түсіндіріп те жүрген еді, бірақ соған қарамастан, олар өздеріне көсем таңдап, Мысырға қайта оралып, Даниел Мұсаның Илияс арқылы бейнеленген «анты» деп атайтын хабарын қабылдамай тастауды таңдады.

Жеті уақыттың уақыт пайғамбарлығы ретіндегі жарамдылығының дәлелдерін баяндап шығуға уақыт жұмсағаннан гөрі, мен оның жарамдылығын басқа жолмен дәлелдеу үшін қарапайым логиканы қолданбақпын. 1798 жылы басталған қозғалыс үшін 1863 жылғы соңғы сынақ Аян кітабының он сегізінші тарауындағы құдіретті періштенің қозғалысы үшін де соңғы сынақты білдіретін болады. Екі қозғалыс үшін де соңғы сынақтың не екені жайында Рухтан берілген шабыт өте айқын болған.

«Шайтан... адамдарды ақиқаттан тайдыру үшін, қолдан жасалған жалғанды үнемі тықпалап енгізуде. Шайтанның ең соңғы алдауы — Құдай Рухының куәлігін пәрменсіз ету болмақ. “Аян жоқ жерде халық азады” (Накыл сөздер 29:18)». Selected Messages, 1-кітап, 48.

Эллен Уайттың жазбаларын адал түрде қарастырып, оның Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы жеті уақытты толықтай құптамағанын айтуға ешқандай негіз жоқ. Уайт ханым, біз осы мақалаларда бұған дейін көрсеткеніміздей және «Хабаққұқтың кестелері» атты топтамада жан-жақты құжатталғандай, 1843 және 1850 жылдардағы кестелердің екеуін де Құдайдың басқарғанын тікелей мәлімдейді. Ол бұл екі кестенің Хабаққұқ кітабының екінші тарауының орындалуы болғанын да тікелей үйретеді. Екі кесте

де Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы жеті уақытты өздерінің тиісті графикалық құрылымының орталық нүктесі ретінде көрсетеді. Екі кестеде де жеті уақыт сызығының орталығы ретінде Мәсіхтің айқышы, жеті уақыттың пайғамбарлық желісінің дәл ортасында орналасқан.

Оның Хабаккуктың екі кестесін мақұлдауымен қатар, ол 1840 жылдан 1844 жылға дейін ұсынылған хабарды одан әрі де ұсынуымыз керектігін бірнеше рет жазып қалдырды; сондай-ақ Миллершілердің өздері жариялаған хабарды қалай насихаттағанын қарастыратын әрбір адвентистік тарихшы олардың 1843 жылғы кестені қолданғанын көрсетеді. Ол кестелерде бейнеленген хабарларды ғана мақұлдап қоймай, Құдай халқын сол тарихта ұсынылған дәл сол хабарларды ұсынуды жалғастыруға үндейді, сонымен бірге Құдайдың қалдық халқының бүкіл тарихы бойында сол хабарларға шабуыл жасалатыны жөнінде ескертетін бірнеше үзіндіні де келтіреді. Ол сол шабуылдар жөнінде ескерткен кезде, дәл сол ақиқаттарды қорғау Құдайдың күзетшілерінің ісі екенін қайта-қайта айқындайды.

Егер сызбалар қате болса, онда олардың графикалық түрде бейнелейтін хабарлары да қате. Егер 1840 жылдан 1844 жылға дейін миллериттер жариялаған хабар қате болса, онда Эллен Уайттың миллериттік хабар іргетас болғанын қайта-қайта айқындауы да қате. Егер сол хабарлар қате болған болса, онда оның сол бір шындықтарды әрі қарай да ұсынуды қайта-қайта бұйырған өсиеттері жалған кеңес болып шығады. Егер миллериттердің хабары сақталып, шайтандық шабуылдардан қорғалуға тиіс болған негіздерді білдірмесе, онда сол кеңестер де қате. Сол тарихтың Ілияс хабарына қатысты осы мәселелердің бәрі қате деген қорытындыға келу Эллен Уайттың жалған пайғамбар болғанын анық көрсеткен болар еді.

Қазіргі адвентизм әлі күнге дейін өздерінің Аян семинарларында қалдық шіркеуде Иса куәлігі болып табылатын Пайғамбарлық Рухы болады деп үйретеді, бірақ олар шіркеу мүшелігіне тартуға тырысып жүрген адамдарға ерте кездегі сол іргелі ақиқаттар мен тарихқа қатысты Эллен Уайттың қолдауы мен ескертулерін толықтай теріске шығаратынын, әрине, айтпайды. Төмендегі үзінді сіз үшін нені білдіреді?

«Біз келешектен қорқатын ештеңеге ие емеспіз, тек Жаратқан Иенің бізді қалай жетелеп келгенін және өткен тарихымыздағы Оның тәлімін ұмытып кеткен жағдайда ғана қорқуымыз керек». *Life Sketches*, 196.

1863 жылы Миллерит қозғалысы өз қорытындысына жетіп, үкімет алдында заңды тұлға ретінде тіркелді; ал бұл үкімет, ақырында, папалыққа ұқсас бейнені қалыптастыратын болды, бұл, Эллен Уайттың анықтамасы бойынша, шіркеу мен мемлекеттің бірігуі болып табылады.

«Қазіргі уақытта Америка Құрама Штаттарында шіркеудің мекемелері мен әдет-ғұрыптарына мемлекеттің қолдауын қамтамасыз ету үшін жүріп жатқан қозғалыстарда протестанттар папашылдардың ізімен жүріп келеді. Одан да артық, олар Папалыққа Ескі Дүниеде жоғалтқан үстемдігін протестанттық Америкада қайтадан қалпына келтіруі үшін есік ашып отыр». *The Great Controversy*, 573.

Үкіметпен заңды түрде байланысу ұйым құру қажеттілігінің бір бөлігі болды деген алғышарттың негізінде, ел жастары Азамат соғысы деп аталған қантөгіске әскерге шақырылып жатқан кезде, Миллериттер қозғалысы аяқталды. 1863 жылы, баспа мақаласы арқылы да, жаңа кесте арқылы да, Жетінші күн адвентистері шіркеуі Даниял Мұсаның анты деп атайтын құлдық туралы пайғамбарлықты теріске шығарды. 1850 жылы Жаратқан Ие Өз халқына Хабаққұқтың екінші кестесін жасауды және 1843 жылғы кестеде Өзі көз жұмып келген қателікті түзетуді нұсқаған болатын. 1850 жылы бұйырылған кесте өз мақсатын толық орындады, өйткені Эллен Уайт өзінің “Құдайдың кестені жариялауда болғанын” көргенін айтты, сонымен бірге 1850 жылғы кестенің Хабаққұқтың екінші тарауында көрсетілгенін де айқындады.

1850 жылғы кестенің мақсаты 1843 жылғы кестенің мақсатымен бірдей болды. Ол өліп бара жатқан дүниеге үшінші періштенің хабарын жеткізу үшін қолданылатын евангелистік құрал болуға тиіс еді. 1863 жылы бұл хабар қабылданбай тасталды. Қамыс теңізінде басталған сынақ үдерісімен бейнеленген сынақ үдерісі Даниялдың сегізінші тарауының он үшінші аятында тапталуға тиісті киелі орынды айқындайтын уақыттық пайғамбарлықтан басталды, ал сынақ үдерісі Даниялдың сегізінші тарауының он үшінші аятында тапталуға тиісті әскерді айқындайтын уақыттық пайғамбарлықпен аяқталды.

Сонда мен бір қасиетті жанның сөйлеп тұрғанын естідім, ал басқа бір қасиетті жан сөйлеп тұрған әлгі белгілі қасиетті жаннан: «Күн сайынғы құрбандық туралы, қаңыратып-бос қалдыратын күнә туралы, әрі киелі орынды да, әскерді де аяқ асты етіп таптатуға беру туралы аян қашанға дейін созылады?» — деп сұрады. Сонда ол маған: «Екі мың үш жүз күнге дейін; содан кейін киелі орын тазартылатын болады», — деді. Даниял 8:13, 14.

1844 жылғы 22 қазанда басталған сыналу үдерісінде Альфа мен Омеганың мөрі бар. Сол сыналу үдерісінің басталуы тапталуға тиісті киелі үйді бейнелеген уақыттық пайғамбарлық болды. Ол орындалғанда зор нұр әкелген пайғамбарлық еді. 1863 жылы аяқталған сыналу үдерісінде де Альфа мен Омеганың мөрі бар. Сол сыналу үдерісінің аяқталуы тапталуға тиісті әскерді бейнелеген уақыттық пайғамбарлық болды. Ол орындалғанда зор нұр әкелу үшін белгіленген пайғамбарлық еді. Бұл сол тарихтың Ілиясы ұсынған уақыттық пайғамбарлық болатын, ал ол қабылданбай, шетке ысырылғанда, зор қараңғылық туғызды.

Ал сот осы: жарық дүниеге келді, бірақ адамдар жарықтан гөрі қараңғылықты сүйді, өйткені олардың істері зұлым еді. Жохан 3:19.

Осы мақаланы мен аяқтауды көздеп отырған қисын — мен бұған дейін атап өткен нәрсе. Құдай Эллен Уайт арқылы 1843 және 1850 жылдардың кестелерін мақұлдады ма?

«Мен 1843 жылғы кестенің Жаратқан Иенің қолымен бағытталғанын, әрі оның өзгертілмеуге тиісті екенін көрдім; ондағы сандардың Ол қалағандай болғанын; сондай-ақ Оның қолы олардың кейбіріндегі бір қателікті жауып, жасырып тұрғанын, сондықтан Оның қолы алынғанға дейін ешкім оны көре алмағанын көрдім». Early Writings, 74.

«Мен Құдайдың Нихолс бауырлас шығарған кестенің жариялануында болғанын көрдім. Мен Киелі кітапта осы кесте туралы пайғамбарлық бар екенін көрдім; егер бұл кесте Құдай халқы үшін белгіленген болса, егер ол біреу үшін жеткілікті болса, онда ол екіншісі үшін де жеткілікті; әрі егер біреуге үлкенірек көлемде салынған жаңа кесте қажет болса, онда ол барлығына да дәл сондай дәрежеде қажет». Manuscript Releases, number 13, 359; 1853.

Құдай Эллен Уайт арқылы 1840 жылдан 1844 жылға дейінгі тарих барысында миллериттер ұсынған хабарды құптады ма?

«Құдай бізге жаңа бір хабар беріп жатқан жоқ. Біз 1843 және 1844 жылдары бізді өзге шіркеулерден алып шыққан хабарды жариялауға тиіспіз». Review and Herald, January 19, 1905.

«Құдай бізге 1843 және 1844 жылдары ерлер мен әйелдерді толқытқан хабарларды халыққа уағыздау ісіне уақытымыз бен күшімізді арнауды бұйырады». Manuscript Release, Number 760.

«1840–1844 жылдары берілген барлық хабарлар қазір күшті түрде жариялануға тиіс, өйткені өз бағыт-бағдарынан айырылған адамдар көп. Бұл хабарлар барлық қауымдарға жетуге тиіс. »

«Мәсіх былай деді: “Көздерің бақытты, өйткені олар көреді; құлақтарың бақытты, өйткені олар естиді. Расында, сендерге айтамын: көптеген пайғамбарлар мен әділ адамдар сендердің көріп тұрғандарыңды көруді аңсады, бірақ көрмеді; сендердің естіп тұрғандарыңды естуді аңсады, бірақ естімеді” [Matthew 13:16, 17]. 1843 және 1844 жылдары көрінген нәрселерді көрген көздер бақытты.

«Хабар берілді. Уақыт белгілері орындалып жатқандықтан, бұл хабарды қайта жариялауда еш кідіріс болмауы тиіс; қорытынды іс аяқталуы керек. Қысқа уақыт ішінде ұлы іс атқарылады. Жуық арада Құдайдың тағайындауымен берілетін бір хабар болады, және ол қатты дауысты үндеуге ұласады. Сонда Даниял өзіне тиесілі орында тұрып, өз куәлігін береді». Manuscript Releases, 21-том, 437.

«Біз 1841, 1842, 1843 және 1844 жылдары қабылдаған ақиқаттар енді зерттеліп, жария етілуге тиіс. Бірінші, екінші және үшінші періштелердің хабарлары болашақта зор дауыспен жарияланатын болады. Олар шынайы табандылықпен және Рухтың құдіретімен берілетін болады». Manuscript Releases, 15-том, 371.

«Біз бұл істің қазіргі әлсіздігі мен шағындығын түсінеміз. Бізде тәжірибе болды. Құдай бізге тапсырған істі атқаруда, біз сеніммен алға баса аламыз, өйткені Ол біздің қуатымыз болатынына кәміл сенімдіміз. Ол 1841, 1842, 1843 және 1844 жылдардағыдай, 1906 жылы да бізбен бірге болады.» Loma Linda Messages, 156.

«Біздің мекемелерімізде ұстаздар мен жетекшілер ретінде қызмет ететіндер сенімде де, үшінші періштенің хабарының қағидаларында да берік болуы тиіс. Құдай Өз халқының біздің бұл хабарға 1843 және 1844 жылдары Оны бізге қалай берген болса, дәл солай ие екенімізді білгенін қалайды». General Conference Bulletin, April 1, 1903.

«Ескерту келді: 1842, 1843 және 1844 жылдардағы хабар келгеннен бері біз соның үстінде құрып келе жатқан сенімнің іргетасын шайқалтатын ешнәрсенің енуіне жол берілмеуі тиіс. Мен осы хабардың ішінде болдым, және содан бері Құдай бізге берген нұрға адал болып, дүниенің алдында тұрмын. Біз күн сайын Жаратқан Иені ынталы дұғамен іздеп, нұр сұраған кезімізде аяқтарымыз қойылған тұғырдан аяғымызды алуды ойламаймыз. Құдай маған берген нұрдан бас тарта аламын деп ойлайсыздар ма? Ол Мәңгілік Жартас іспетті болуы тиіс. Ол маған берілген сәттен бері мені жетектеп келеді». Review and Herald, April 14, 1903.

Құдай Эллен Уайт арқылы Өз халқын Миллершілдер тарихының ақиқаттарын әлсірететін шабуылдарға қарсы қорғануға ескертті ме?

«Пайғамбарлық тарихтағы бағдарымызды айқындап беретін ақиқаттың ұлы межелері мұқият қорғалуға тиіс; әйтпесе олар құлатылып, олардың орнына шынайы нұрдан гөрі абыржу әкелетін теориялар енгізіледі». Selected Messages, book 2, 101, 102.

«Бүгін Шайтан шындықтың жол белгілерін — жол бойына тұрғызылған ескерткіштерді — қиратуға мүмкіндік іздеуде; сондықтан біз үйін берік жартас үстіне салған, жаман хабар арқылы да, жақсы хабар арқылы да шындыққа мызғымай берік болып келген егде қызметкерлердің тәжірибесіне мұқтажбыз». Gospel Workers, 104.

«Құдай дүниені ешқашан ізгі мен зұлымды, әділдік пен әділетсіздікті айыра алатын адамдарсыз қалдырмайды. Құдайдың төтенше кезеңдерде шайқастың алғы шебінде тұруға тағайындаған адамдары бар. Дағдарыс кезінде Ол ежелгі замандардағыдай адамдарды көтеріп шығарады. Жастар қарт туды ұстаушылармен бірігуге шақырылатын болады, сонда олар көптеген қақтығыстардан өткен және Өз Рухының куәліктері арқылы Құдай талай рет сөйлеп, дұрыс жолды көрсетіп, теріс жолды айыптаған осы адал жандардың тәжірибесі арқылы нығайтылып, тәлім алатын болады. Құдай халқының сенімін сынайтын қауіптер туындағанда, осы ізашар қызметкерлер дәл сондай дағдарыстар келген, ақиқат күмәнға алынған, Құдайдан емес жат ілімдер енгізілген өткен кезеңдердің тәжірибелерін баяндап беруге тиіс.»

«Қазір сол жасы үлкен қызметкерлердің тәжірибесі қажет; өйткені Шайтан ескі жол белгілерін,—жол бойында орнатылған ескерткіштерді,—ешбір мәні жоқ етіп шығаруға әрбір мүмкіндікті аңдып отыр». Review and Herald, 1903 жылғы 19 қараша.

1863 жылы миллериттер қозғалысы сол тарихтың Ілиясы түсінуге жетектелген алғашқы ақиқатты қабылдамай тастау арқылы аяқталды. Оның соңғы сынағы Даниял кітабының сегізінші тарауындағы киелі орынды және әскерді таптауды айқындайтын екі аятқа негізделді. Киелі орын туралы нұр он сынақтың біріншісінде ашылды, ал әскерге қараңғылық он сынақтың соңғысында түсірілді.

«Бір нәрсе анық: Шайтанның туының астында өз ұстанымын алатын Жетінші күн адвентистері ең алдымен Құдай Рухының Куәліктерінде қамтылған ескертулер мен әшкерелеулерге деген сенімінен бас тартады.

«Үлкенірек қасиеттелуге және неғұрлым киелі қызметке шақыру айтылып жатыр, әрі әрі қарай да айтыла бермек. Қазір Шайтанның сыбырларын айтып жүрген кейбіреулер есін жияды. Сеніп тапсырылған маңызды орындарда осы уақытқа арналған ақиқатты түсінбейтіндер бар. Оларға хабар жеткізілуге тиіс. Егер олар оны қабылдаса, Мәсіх оларды қабылдайды және Өзімен бірге еңбек етушілер етеді. Ал егер олар бұл хабарды тыңдаудан бас тартса, онда олар Қараңғылық әміршісінің қара туы астына барып тұрады.

«Маған осы уақытқа арналған қымбат ақиқаттың адам санасына барған сайын неғұрлым айқын ашылып жатқанын айту тапсырылды. Ерекше мағынада ерлер мен әйелдер Мәсіхтің тәнін жеп, Оның қанын ішуге тиіс. Түсініктің дамуы болады, өйткені ақиқат үздіксіз кеңейе түсуге қабілетті. Ақиқаттың құдайлық Бастамашысы Оны танып-білуге ұмтылып, соңынан ерушілермен барынша жақын, одан да жақын қарым-қатынасқа енеді. Құдайдың халқы Оның сөзін көктен түскен нан ретінде қабылдаған кезде, олар Оның шығуы таң нұрындай дайындалғанын білетін болады. Ағза тамақ желінгенде тәндік күш алатыны сияқты, олар да рухани күш-қуат алады.

«Біз Жаратқан Иенің Израил ұрпақтарын Мысыр құлдығынан алып шығып, оларды шөл дала арқылы Қанаханға бастап апарудағы жоспарын толық ұғына бермейміз.»

«Ізгі хабардан жарқырап тұрған Құдайлық сәулелерді жинақтаған сайын, біз яһудилік құрылымды неғұрлым айқынырақ ұғына түсеміз және оның маңызды ақиқаттарын тереңірек бағалайтын боламыз. Ақиқатты зерттеуіміз әлі аяқталған жоқ. Біз жарықтың аз ғана бірнеше сәулесін ғана жинақтадық. Күн сайын Сөзді зерттейтіндер яһудилік құрылымның мәселелерін шеше алмайды. Олар ғибадатхана қызметі үйреткен ақиқаттарды түсінбейді. Құдайдың ісі Оның ұлы жоспарын осы дүниелік түсінікпен қабылдаудың салдарынан тежеледі. Болашақ өмір Мәсіх бұлт бағанасына оранып, Өз халқына берген заңдардың мағынасын ашып көрсететін болады». Spalding and Magan, 305, 306.

Келесі мақалада біз Ілиястың 1863 жылмен байланыстағы рәміздік мағынасын қарастыруымызды жалғастырамыз.